DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 9den JUNY, 1827. N. 23

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

DE Schoutbŷnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het noodig en raadzaam geoordeeld is eenige voorzieningen tot beter opbrengst van den impost op de Collaterale Successie te maken, zoo wordt hierbŷ als ampliatie en alteratie van de bestaande ordonnancien op den impost van de Collaterale Successie bepaald:

1. Dat alle waardering van de zŷde der bewindhebbers, erfgenamen of andere belanghebbenden in den boedel, door de leden Commissarissen uit dezen Raad met en benevens den Raad Contrarolleur of deszelfs plaatsbekleeder zullen worden beoordeeld en goedgekeurd, alvorens de Directeur der Collaterale Successie de belasting zal mogen opmaken.

2. Dat bŷ de memorie van aangeving der nalatenschap de daarvan geregtelŷk opgemaakte inventaris en bŷ den staat van het zuiver bedrag derzelve, de vendu lŷsten zullen worden overgelegd.

3. Dat er van goederen, zoo roerende als onroerende en slaven dewelke bŷ publieke opveiling zŷn of zullen moeten worden verkocht, geene waardering zal behoeven of vermogen te geschieden, aangezien de waarde daarvan door verkoop blŷken zal.

4. Dat beëedigde makelaars als bevoegde waardeerders van roerende en onroerende goederen en slaven zullen worden beschouwd.

5. Dat de verklaringen van beëedigde makelaars zullen aangenomen worden en geldig zŷn ten aanzien van als dubieus en van onwaarde opgegevene batige schulden eens boedels, wanneer als reden daarvan opgegeven wordt, het algemeen bekend onvermogen van de debiteuren.

6. Dat opzigtelŷk de zoodanige als dubieus en van onwaarde opgegevene posten ten laste van personen die niet algemeen als onvermogend bekend zŷn, en omtrent welke de getuigenis van partikuliere personen zullen vereischt worden, de in de eerste afdeeling gemelde Commissie bevoegd zal zŷn alle zoodanige bewŷzen dienaangaande in te winnen en aan te nemen, als dezelve zal noodig en voldoende oordeelen.

7. Dat de bewindhebbers, erfgenamen of andere belanghebbenden in boedels, verpligt zullen zŷn bŷ den in te leveren staat van het zuiver bedrag des boedels over te leggen, de bewŷzen van alle posten dewelke op dien staat ten laste van den boedel zŷn gebragt.

8. Dat de directeur van de Collaterale Successie, na het opmaken der belasting, geene ordonnancie tot de invordering daarvan zal mogen afgeven, alvorens opgave daarvan met overlegging van al de stukken daartoe betrekking hebbende, aan den Raad Contrarolleur of deszelfs plaats bekleeder, ten fine van Controlle overgelegd en dezelve, met bewŷs van de plaats gehad hebbende Controlle en goedkeuring, te rug ontvangen te hebben.

9. Dat in geval van bedenking en aanmerking, de Raad Contrarolleur of deszelfs plaats bekleeder, daarvan aan den voormelden Directeur, ten fine van inlichting en opheldering, opgave zal doen; en in geval van verschil tusschen de voormelde ambtenaars, zal de Gouverneur daarover oordeelen en beslissen.

10. Dat de bewindhebbers verantwoordelŷk en aansprakelŷk zullen zŷn voor den uitgestelden impost van de som dewelke als dubieus of als van onwaarde opgegeven en als zoodanig aangenomen is, ten einde bŷ de geheele of gedeeltelŷke invordering van dezelve den daarvan verschuldigden impost aan den lande te voldoen, daarom zullen de bewindhebbers bŷ de afrekening met de erfgenamen en eventueel ontslag van verder beheer der nalatenschap nogtans van hunne voormelde verantwoordelŷkheid niet ontlast worden alvorens de erfgenamen cautie voor den bedoelden uitgestelden impost ten genoege van het gouvernement zullen hebben gesteld, onverminderd de mede verantwoordelŷkheid der erfgenamen voor dien impost bŷaldien zŷ, voor of na de voorzeide afrekening, van de als uitstaande geblevene som genoten hebben of zich zonder cautie stelling met de invordering daarvan hebben belast.

11. Dat er in alle boedels waaruit erfenissen, legaten of prelegaten voortvloeŷen die aan den impost op de Collaterale Successie onderhevig zŷn, niettegenstaande eenig verbod of begeerte van den overledene daartegen, nogtans tŷdige en tevens wettige verzegeling en daarna inventarisatie zal moeten plaats hebben; welke de Directeur van den gemelden impost zal mogen en moeten vorderen, om alzoo verduistering of terughouding van goederen, gelden of geldswaarde waarvan de impost zoude moeten betaald worden, voor te komen; zullende de gemelde Directeur zich van die verzegeling en of zulks naar behooren geschied is, moeten verzekeren, om de bewindhebbers, dewelke daaraan in gebreke mogten zŷn gebleven, aan het Officie Fiscaal te verklagen, ten einde door hetzelve tegen hen regt moge gevorderd worden tot betaling eener boete ten bedrage van de helft van den impost die uit zoodanigen boedel van de bekende eigendommen zal verschuldigd zŷn.

12. Dat de directeur voormeld geenen anderen dan wettigen inventaris door eenen daartoe bevoegden ambtenaar opgemaakt, zal mogen aannemen.

13. Dat de bewindhebbers dewelke verzuimd hebben den door hen aanvaarden boedel wettiglŷk te laten inventariseren, vervallen zullen in gelŷke boete als opzigtelŷk het verzuim van verzegeling in de 11de afdeeling dezer, is bepaald.

14. Dat het gouvernement als mede belanghebbende in nalatenschappen waarvan de impost op de Collaterale Successie betaald wordt, en van wege hetzelve de Directeur voormeld of de Raad Contrarolleur of deszelfs plaats bekleeder, het regt zullen hebben om den boedel eed, dat de opgave der nalatenschap deugdelŷk en naar waarheid is geschied, van den genen die dezelve opgave gedaan heeft, af te vorderen.

15. Dat de koloniale kas tot vergoeding van de schade die dezelve wegens het verzuim van tŷdige en wettige verzegeling en inventarisatie der nalatenschap zal geleden hebben, genieten zal twee derde van de hiervoren bepaalde boete; en dat het overige derde daarvan ten behoeve zal zŷn van den Raad-Fiscaal en den Directeur der Collaterale Successie, om tusschen dezelve gelŷkelŷk te worden verdeeld.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 15den Mei 1827, het veertiende Jaar van Zŷner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 2den Junŷ 1827.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbŷnacht in dienst van Zŷne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wŷ in het belang van het loodswezen hebben noodig geoordeeld de betaling van Loodsgelden aan den Loods of verrekening met denzelven deswege te verbieden, en te bepalen dat de invordering van de loodsgelden tot geregelde betaling van het loodsvolk en het onderhoud der booten, door den Havenmeester zal geschieden.

Gedaan op Curaçao den 30sten Mei 1827, het veertiende jaar van Zŷner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zŷne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 6den Junŷ daaropvolgende.
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het noodig was doelmatige maatregelen te beramen om de kinderziekte die in derzelver epidemieke kracht op dit eiland aanwezig is, in haren voortgang te stuiten en indien mogelyk geheel te doen verdwynen.

Hebben wy, op voordragt van den Raad Fiscaal en den Commissaris van Policie, dewelke daartoe door ons uitgenoodigt waren, noodig, nuttig en raadzaam geoordeeld vast te stellen, zoo als hierby wordt vastgesteld.

1. Dat alle hoofden van huisgezinnen en de Meesters die voor hunne slaven verantwoordelyk zullen zyn, terstond na dat de kinderziekte zich werkelyk in hunne of hunner slaven woningen, of op hunne plantagien zal vertoond hebben, daarvan aan den wyk-of districtmeester waaronder zy behooren zullen moeten kennis geven. met opgave van den naam of namen zoo der lyders als van de genen dewelke tot de medicinale hulp zyn of zullen worden geroepen.

2. Dat de wyk-en Districtmeesters aanteekening daarvan zullen houden en wekelyks een afschrift daarvan aan het Commissariaat van Policie zullen bezorgen.

3. Dat het, tot voorkoming van besmetting, ongeoorloofd zal zyn en derhalve als strengelyk verboden moet worden gehouden, het vervoeren of overbrengen van de genen die door de kinderziekte aangetast zyn van het huis of de plaats alwaar zy zich reeds bevinden, naar eenig ander huis of plaats alwaar zich geen lyder daaraan bevindt.

4. Dat er aan de huizen of woningen, zoo in het stads district als in de land districten alwaar de kinderziekte zich vertoond heeft, het zy op de deur of andere algemeen zigtbare plaats het woord *kinderziekte* zal moeten worden gesteld, tot waarschouwing van het publiek, ten einde die huizen of woningen, byzonderlyk de plaats zelve alwaar de zieken zyn, zoo veel mogelyk te vermyden en buiten gemeenschap daarmede te blyven.

5. Dat de inenting der kinderziekte met de gewone of natuurlyke pokstof zelve als strengelyk verboden moet worden aangemerkt, zoo lang er koepokstof op het eiland aanwezig zal zyn, alwaarom geen practiserende genees-of heel-kundige zal vermogen van de eerstgemelde stof gebruik te maken zonder voorafgaande toestemming van het Officie-Fiscaal of van den Commissaris van Policie, dewelke zulks zullen vermogen te verleenen, byaldien er volstrekt geene koepokstof zal verkrygbaar zyn.

6. Dat alle beoefenaars van de genees-en heel-kunde in deze kolonie ten sterkste en aller dringendst worden uitgenoodigd om met alle mogelyke middelen en met allen yver de inenting met de koepokstof te bevorderen; zullende dezelve maandelyks lysten der gevaccineerden aan het Commissariaat van Policie inleveren, ten einde ons alzoo in staat te stellen daarop alle regard te slaan het zy tot vereerende onderscheiding van of bezorging van premien voor de genen dewelke daarin den meesten yver zullen hebben betoond.

Gedaan op Curaçao den 7den Juny 1827, het veertiende jaar van Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, in de Willemstad, aan de Overzyde, op Pietermaay en Scharlo, op Curaçao den 8sten Juny 1827.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

TE KOOP

By Deweduwe JOHN SCATES & S. F. MARTYN, Beste Put Water, om door hun zelfs te leveren 60 Centen per Boco, en om van de Plantagie te laten halen 30 Centen per Boco.

**** ONDERTROUWD.*

J. F. NEUMAN, w. z.

EN

J. M. DEWINDT.

Curaçao den 8sten Juny 1827.

Fiscaal's Kantoor, den 8sten Juny 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

ADVERTISSEMENT.

INDIEN er zich op dit Eiland personen mogten bevinden dewelke zich vermenen te kunnen kwalificeren bloedverwanten van zekere JOSEPH CLARK te zyn, dewelke eenige jaren geleden alhier, onder het gouvernement van den voormaligen Gouverneur Changuion, en mogelyk nog later, op Otrabanda met zyn huisgezin moet gewoond hebben, dan in Augustus des Jaars 1822 in Noord Amerika is verdronken; zoo worden dezelve geinviteerd om zich ter Fiscalaat zoo spoedig mogelyk aantemelden, met de noodige renseignementen, als hebbende de ondergeteekende wegens deszelfs Nalatenschap by eene missive dd. 14den April 1827, uit Charleston gunstige berigten ontvangen.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Fiscalaat den 22sten Mei 1827.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

J H Curiel	Sica Curiel
J J Henriquez	A van Steenberg
E Pierre	M G Gomez
J Ras	M Lopes
L Lesiero	M M Deveer
M Pierre	Jnees Gaerste
B Laguna	Pirona de Groot
B Fornie	Regina Hoesoe
R Jesurun	Elisabeth Alvers
J Calvo	G C Muller
W Lopes	A Kool
A M Spiero	J W G Jutting
A C Pieters	J J Galup
J C Meyer	Matys van Ody
M T de Pool	B Hartz
A Sasso	P B van Dyn
R de M Fedanqui	C Voogd
M Hill	B Hartz
J S de J L Maduro	J S van der Mey van Amland
R Bocanegra	J H Retemeyer
A E Parker	D Beevers
J Hellyer	J H Broedelet
J van Blerkum	D Serrurier
Hilberts	N Anslyn
A Hernandes	L Hans
M M Curiel	H C van Mup
C Jesurun	L van der Vel Aneman
R Roemer	D Buttekoffer
W S van Ramurs	P C W Anemaet
J Cordero	J A Leomeyer
A C Jesurun	J Pothorst
M J Gonzales	M J Luys
M M Douchi	A Hofland
J C Gaatman	G Lodisteyn
C Vos	F W van Gent
M T Lisiravin	Nicolaas Diryk
S Gosie	J W Cammelyn
R M Fedanqui	J T Wulner
J W G Jutting	J Ooyevaar
D C Henriquez	B Hakkenbrak
M Meynard	Karel H Lagmeldenals
M E Rochemond	Huibreg van Sakie
Martin Roemer	J Wieting
D M Bordersler	J P Brit
J N C Jutting	Jan Kroese
M Marchand	Dew. Dietz
A A Corea	J W van Wynharde
H M Lpruw	T J Eykholt
D B Siens	W Jesbrook
M Mahuma	Ham Heres
L Jansen	J de Pluy
M M Clas	Vogelsang
A Pichilingie	C J Timmer
J H Machoro	A C de Rochemont
L Chorny	President en Raaden van het
A F Forbes	Hof van Justitie
L van Sion Mitio	Rosignol
A T Janboos	George Curiel
C Bulbay	Delima & Zoon
G Testewaker	N H Muysken
G Levy	Van der Velde
L Gabriel	Huns
C Maduro	Wiegand
G Pichot	A van Houten
M Lodrigos	L Habbert
H Davelaar	Dew. Philips
C H Crasto	H de Moor
W de Palm	J G F Buldevroe
R Pieters	Louis Martien
A S Coirel	Wed. N Ellis
M Rodriges	Leonora Brion
J Diedenhoof	Maria Suan
H A Bleek	A D Delange
B M Mesel	Malcentje Dande
M S Swart	J S de Crasto

Curaçao den 8sten Juny 1827.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

2. boot St. Barbera, Kargas,	Coro
golet Theresa, Augustin,	Puerto Cabello
—— Cherub, Liteh,	Maracaybo
5. —— Maria, Sicard,	La Guayra
bark De Hoop, Molina,	Coro
—— Peter, Martines,	Porto Rico
8. —— Mary, Palm,	St. Thomas

UITGEKLAARD—JUNY.

2. bark William, Leverock,
golet Diana, Augustin,
5. brik Veloce, Capurro,
golet Cathalina, Caytano;
6. —— Theresa, Augustin,
brik Roland, Latimar;
7. bark Dandy, De Lima,

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 10den Juny te 9 ure.

Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Op gisteren den 8sten dezer is van Hellevoetsluis, laatst van Suriname, alhier aangekomen Z. M.'s Stoompakket Curaçao, gekommandeerd door den luitenant der 1ste Klasse J. W. Moll. De Stoompakket is op den 26sten April van Hellevoetsluis vertrokken.

Het etat-major van de pakket bestaat uit de Heeren J. D. Velsberg, 1ste Officier, J. F. A. Coertzen, A. A. Bolken en E. A. van Vloten, Luitenants der 2de Klasse, R. C. Ploug, Chirurgyn der 2de Klasse, Mulier, Victualiemeester en Adjunct Schryver.

Passagiers met dezelve—De Heeren Bergraad Stifft—Franz Wirz, Ingenieur der Mynen, Reys, Officier van Gezondheid, bestemd voor den geneeskundigen dienst te St. Eustatius, deszelfs familie en vier bergwerkers.

Men zegt dat de twee eerstgenoemde Heeren door het gouvernement der Nederlanden zouden uitgezonden zyn tot het doen van een wetenschappelyk, geologisch en mineralogisch onderzoek der gronden op de eilanden Curaçao en Aruba.

Wy vernemen dat de Heer E. B. Penny, Nederlandsche Handels Agent te Maracaybo, door Z. M. den Koning benoemd is tot Nederlandsch Konsul in opgemelde plaats.

Wy vernemen dat de Ekwipagie van Z. M. Korvet Pallas, gekommandeerd door den kapitein luitenant H. van de Velde, liggende te Suriname, zich in eenen goeden welstand bevond, toen de Pakket van daar vertrokken was.

Wy hebben St. Thomas Couranten ontvangen, loopende tot den 30sten Mei laatstleden, waaruit wy eenige uittreksels gemaakt hebben.

In de *el Constitucional de Bogota* van den 5den April ll. vinden wy geplaatst eene order van den Secretaris van Staat, waarin de Redakteurs der verschillende nieuwsbladen in de vier departementen, van wege den Bevryder President verboden worden, verders eenige aanmerkingen te maken over de jongstgeledene gebeurtenissen, welke in Venezuela plaats gehad hebben.

UITTREKSELS UIT ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

MEI 23.

De *Etoile* van den 31sten Maart neemt alle twyfel weg, wegens het ontwapen in Spanje der Portugesche Rebellen en de gevolgelyke ophouding des oorlogs welken zy tegen hun land voeren. Dit dagblad kondigt aan dat al hunne opperhoofden, niet alleen naar Frankryk zouden opgezonden worden, maar dat zy reeds te Burgos waren aangekomen, op hunnen weg naar dat koningryk. De markies de Chaves alleen werd wegens zyne ongesteldheid toegestaan, om eenige dagen te vertoeven, in eene stad aan de overzyde van Burgos.

(Uit de Glasgow Herald, April 7.)

Er is hier een gerucht in omloop dat de Grieksche onlusten weldra zullen ophouden, door eene onafhankelyke verklaring van dit dappere volk; en dat de bestaande mogenheden van Europa met elkanderen overeen zyn gekomen, om by den Grooten Heer aantehouden tot dat hy den afschuwelyken oorlog zou doen eindigen, door aan de door hen bedongene voorwaarden toetestemmen. Wy weten nog niet welke deze voorwaarden zyn; maar men zegt, dat er eene zekere som zou betaald worden, door Griekenland aan den Sultan, welke strekken zou om den toorn des broeders van de zon en de maan tot bedaren te brengen. Men zegt dat de neef van den Propheet stellig besloten heeft aan geen dergelyk voorstel gehoor te leenen; maar of hy by het nemen van dit besluit by de baard van Mahomet gezworen heeft of dat hy nog wat langer by zyn besluit wil vertoeven, met oogmerk om meer van het dierbaar metaal te verkrygen, dan men hen had aangeboden, weten wy niet.

Mengelingen.

Men schat het getal der Janitzaren, zeevolk en anderen welke sedert een half jaar op bevel van den Sultan zyn onthoofd, de harsens ingeslagen, verworgd, gespietst en verdronken op ruim 50,000; en het ter dood brengen duurde nog telkens voort. De Christenen zouden zulke moorden eene wreedheid noemen en die arme menschen welke het slagtoffer er van zyn, beklagen, maar de Sultan redoneert er over op eene andere wyze; hy zegt er dit van: "Al hadde ik die Janitzaren in het leven gelaten, zoo zouden zy na eenigen tyd, het zy 10, 20 of 30 jaren, toch allen dood zyn. Zoo hebben vorige Sultans in vroeger jaren ook wel eenige duizenden den hals doen broken; als deze Sultans zulks niet gedaan en hunne slagtoffers in het leven gelaten hadden, dan zouden er nu toch geen een meer van in het leven zyn. Overigens zegt hy behoeft men zich niet te bekommeren dat de bevolking er door zal verminderen: de menschen teelen zoo sterk voort dat men na verloop van een paar jaren geen spoor van dien moord meer zien zal. Neem Frankryk eens tot voorbeeld: Oud Frankryk had vóór de revolutie 24 millioenen inwoners; in de jongste oorlogen zyn er meer dan vyf millioenen van gesneuveld en by de laatste telling in 1826 was de bevolking 32 millioenen; dus heeft Frankryk in weerwil van die bloedige oorlogen, zelfs met verlies van eenig grondgebied, 8 millioenen zielen in volkrykheid gewonnen. In de Christen landen, zegt de Sultan verders, waar de vorsten zoo teerhartig zyn, dat zy tot hun ammusement geen enkel hunner onderdanen durven den kop afslaan, heerscht nog dit gebrek dat er vele duizende lieve en mooye meisjes oude vrysters worden en verwelken om dat zy door te groote bevolking geen man krygen; hier in myn land heerscht dit gebrek niet: als er eenige duizenden den hals gebroken worden dan is er weer brood voor anderen. Ook het volk te Constantinopolen is zeer te vreden over het doodslaan, want hierdoor zyn er zoo veel eters minder en het brood is zoo veel te goed kooper geworden. Deze is de redenering van den Grooten Heer tegen de vreemde ambassadeurs, of zyne hoogheid gelyk hebbe, dit moge den lezer zelve beslissen, wy hopen echter dat hy onder de Christen vorsten geene navolgers mogt vinden.

Men heeft berigten ontvangen van den abt Desmazures, zoo bekend in Frankryk, wegens den yver, welken hy aan den dag heeft gelegd, ten einde aan de Christenen van het heilig land onderstand te verschaffen. De heer Desmazures is te Konstantinopel aangekomen met een jongen Franschen schilder, welke hem op deze belangryke reize heeft willen vergezellen. Het verhaal van hun verblyf in die stad bevat merkwaardige byzonderheden.

De abt Desmazures bevond zich te Konstantinopel op het oogenblik van den moord der Janitsaren; hy heeft de karren gezien, vol met onthoofde lyken, die men in zee ging werpen. De Franken gingen die karren, niet

zonder afgryzen, maar zonder gevaar voorby; niet één Christen is gedurende deze slagting gehoond: ditmaal trof de Turksche sabel alleen Muzelmannen; het was een oorlog van het hof en van het gemeen tegen den middelstand.

Eene opmerkenswaardige byzonderheid is, dat de jonge schilder, welke den missionaris verzelde, gedurende de slagting, toegelaten is geworden, om het portret, in olieverw, van Sultan Mahmoud te vervaardigen. Zyne Hoogh. leide, gedurende de executien, de grootste koelbloedigheid aan den dag. Houwt dezen het hoofd af; slaat dezen de harsepan in, zeide hy, zonder van toon te veranderen; en de kunstenaar, die, te midden van dit tooneel, geenszins gerust was, had moeite zyn penseel te houden, zyne kleuren te vermengen, en om de onlydbaarheid van dat gezigt te schetsen, hetwelk zoo vele moorden gelastte.

Op een oogenblik bragt men een' Jood voor den Grooten Heer. *Deze* was, in plaats van een ander gevat' en men zou hem, by vergissing, het hoofd afhouwen, toen de Sultan, van deze misvatting gewaarschuwd, last gaf, om den Israëliet te sparen. Doch hy gaf dit bevel zeer zacht; hy wilde zelfs, tot zyn vermaak, dat men met de slechte behandeling en de bedreigingen voortging. En indedaad het spel werd voortgezet; men deed den ongelukkige knielen, en hief tien malen het zwaard; eerst na een kwart uur schaterde de Sultan in lagchen uit, en kondigde den lyder aan, dat hy genade had en heen kon gaan.

Onlangs te Lucern, een der Katholieke Zwitsersche kantons, de uitoefening van den Protestantschen eeredienst geautoriseerd zynde, heeft zulks, van den kant eeniger landgemeenten, daartoe door eenige geestelyken aangezet, aanleiding gegeven tot adressen tegen de vestiging van den Protestantschen eeredienst in het kanton. Men twyfelde echter niet, of de regering zou deze werkzame onverdraagzaamheid ten hoogste afkeuren.

Rome, 23*sten Feb.*—Het edikt voor de herstelling der vryplaatsen is in het licht verschenen. De twee kleine dorpen Conca en Canemorto, waarvan het eerste aan het kapittel van St. Pieter, en het tweede aan de regtbank van het heilig officie behoort, hadden voormaals (even als alle andere adelyke goederen), de opperste en inwendige regtsoefening, met het regt van vryplaatsen. Gedurende het Fransche bestuur, hadden zy zulks verloren, en het regt van vryplaatsen hadden zy, zelfs na de herstelling van Paus Pius VII, niet weder bekomen. Het edikt gaat van het beginsel uit, dat de teruggave van het regt van vryplaats eene daad van regtvaardigheid is, welke men aan gemelde dorpen is verschuldigd, zelfs dan, wanneer de Staat zulks niet vereischt hadde; doch het nut der toevlugtsplaatsen erkend zynde, heeft de Heilige Vader zich des te meer beyverd, om dezelven te herstellen. Deze vryplaatzen zyn zeer verschillende van die welke de kerken en hotels der ambassadeurs genieten; laatstgemelden veroorloven aan de boosdoenders slechts eenige dagen verblyf, terwyl zy uit de kerken weldra door den honger verjaagd worden. Doch de bovengemelde dorpen vergunnen hun een onbepaald verblyf, gedurende hetwelk zy van hunne inkomsten, of van het werk, dat zy zich kunnen verschaffen, kunnen leven. Dat edikt is zeer opmerkenswaardig en zal niet nalaten een groot getal roovers en moordenaars aan te kweken waarvan de kerkelyke staat reeds wemelt.

Men meldt van Perpignan, van den eersten January: "Het vonnis van de kamer-crimineel van het koninklyke geregtshof van Katalonie, waarby de doodstraf uitgesproken wordt tegen zekeren *Domingo Manuel*, oud 34 à 35 jaar, als van kerkroof beschuldigd en overtuigd, is onlangs, te Barcelona, ten uitvoer gebragt geworden. De veroordeelde is, op eene horde, naar de strafplaats, dat is naar de galg gesleept. Daar was by het vonnis bevolen, dat, zoodra hy opgehouden zou hebben te leven, zyne beide handen afgekapt en aan de voornaamste ingangen der stad Celonie ten toon gesteld zouden worden, alwaar hy, in de parochie-kerk, den heiligen drinkbeker, de juwelen van het beeld der Lieve Vrouwe del Paig do Boliver, en het geld, dat in de kas lag, bestemd voor den dienst van het heilige beeld, gestolen had.—*Journ. de Grand.*

De Spanjaarden, die vreemde schepen willen gebruiken voor hunne expeditien, naar Amerika, volgens eene koninglyke ordonnantie behoeven daartoe geen byzonder verlof te vragen. De vreemde schepen, die uit Spaansche havens vertrekken en eene volle lading met Spaansche producten medenemen naar de Amerikaansche bezittingen, zullen dezelfde regten betalen als de expeditiën naar Indië en daarenboven 4 percent voor autorisatie der vlag. De schepen, die regtstreeks uit Amerika terug komen, zullen de by het reglement van vryen handel bepaalde regten voldoen, behoudens de veranderingen op de ordonnantie van 1 February 1825 op de suiker en koffy, en daarenboven 8 percent voor de vlag. Indien zy eene andere haven aangedaan hebben, zullen zy 12 percent betalen, behalve zoo zy bewyzen kunnen, dat zy genoodzaakt geweest zyn, aldaar binnen te loopen.

Parys.—Professor Récamier, alhier, heeft een nieuw geneesmiddel uitgevonden tegen den kanker, bestaande in het aanwenden van *agarik* (eene soort van champion of kampernoelje, dat op de stammen der oude boomen wast), welk geneesmiddel met zachte compressen wordt aangewend. In het hospitaal l'Hotel Dieu heeft gezegde geneesheer, dit middel met goed gevolg gebruikt, en zal deswege een nader verslag geven.

In het departement de la Meurthe zyn, in het afgeloopen jaar, 630 wolven gedood, waaronder 560 jonge wolven, waarvoor het departement 4300 franken aan premien heeft betaald.

Een groot aantal dieren in den plantentuin te Parys ligt ziek, niet aan de pest, maar aan eene soort van melaatsheid, welke hun is medegedeeld geworden door de kameelen, die, in naam van den Dey van Algiers, door Sidy-Mahmoud, aan Z. M. Karel X. ten geschenke zyn aangeboden. Verscheiden oppassers zyn insgelyks door die ziekte aangetast, en worden in het St. Lodewyks hospitaal verzorgd. Twee hunner zyn reeds overleden.

L'Etoile deelt een berigt van Lyon mede, luidens hetwelk de pastoor van St. Porchaire in de stad Poitiers, en de almoezenier van het kollegie dier stad, eene zendelingspreek in de parochie van Minié hadden gehouden en, volgens het gebruik, de ceremonie verrigt van het planten van het kruis. De almoezenier eene daarop toepasselyke redevoering houdende, verhaalde de wonderdadige verschyning van het *labarum* aan Konstantyn den grooten; en plotselyk verscheen er aan de wolken een lichtgevend kruis, van omtrent 80 voeten lengte, alle welks deelen zuiver geteekend waren. Dat verschynsel was aldaar gedurende een half uur gebleven, zonder eenige gedaante verandering te ondergaan; waarna men het langzaam zag verdwynen. "Aan dit voorval, hetwelk den 17den December heeft plaats gehad, zyn, (volgens de *Gazette de Lyon*), 3 à 4 duizend personen ooggetuigen geweest, en heeft een groot getal bekeeringen bewerkt."

Van Koblentz wordt gemeld, dat Z. M. de Koning van Pruissen zyn byzonder genoegen heeft doen betuigen aan den Katholieken Pastoor en den Lutherschen Predikant te Dorsel, die, in December ll. een schoon voorbeeld van Christelyke eendragt gegeven hebben, door gezamenlyk het huwelyk in te zegenen van twee personen, die tot hunne verschillende kerkgenootschappen behoorden.

Het *Annuaire du bureau des longitudes*, voor 1827, thans in het licht verschenen; behelst aanmerkingen van het grootste aanbelang, zoo over de bevolking van Frankryk in het algemeen, als over die der stad Parys in het byzonder; wy bepalen ons thans tot het eerste gedeelte.

Naar de volkstelling, in 1820 gedaan, en door de directie der statistiek van het ministerie van binnenlandsche zaken medegedeeld, bedroeg, op dat tydstip, de geheele bevolking van het koningryk 30,451,000 zielen. Daar de opvolgende waarnemingen doen zien, dat de bevolking, door elkander gerekend, jaarlyks met 220,000 zielen toeneemt, mag men gerust stellen, dat dezelven thans 31,770,000 bedraagt, en dus met 1,319,000 sedert 1820 vermeerderd is.

Men rekent, dat het getal der geboorten jaarlyks byna één millioen beloopt. Wanneer de bevolking in Frankryk, jaarlyks, naar die evenredigheid toeneemt, zal dezelve over eene eeuw verdubbeld zyn, en Frankryk alsdan 64 millioenen inwoners kunnen tellen.

Naar eene gemiddelde berekening van de zes jaren, tusschen 1817 tot 1823 gemaakt, en in de *Revue Encyclopédique* geplaatst, ontwaart men den volgenden staat van den burgerlyken stand:

Bevolking van Frankryk	30,319,444.
Jaarlyksche huwelyken	218,917.
Geboorten	957,876.
Hier onder jongens	424,227.
„ „ meisjes	463,649.
Onder dat getal, echten	892,677.
„ „ „ onechten	65,199.
Sterfgevallen	761,848.
Hier onder van het mannelyke geslacht .	386,453.
„ „ „ „ vrouwelyke geslacht .	378,395.

Het getal der jonge lieden, tot den krygsdienst bestemd, van de klasse van 21 tot 22 jaren, beloopt 265,000, zoo dat de wet op de rekrutering, wanneer dezelve in de volste kracht zou ten uitvoer gebragt worden, slechts omtrent 1 van de 5 jonge lieden zou treffen.

In gansch Frankryk vindt men slechts 140 personen, die boven de 100 jaren oud zyn.

De bevolking van 's Gravenhage, zoo buiten als binnen de valbruggen, beliep op den 1sten January 44,877, die van Scheveningen 4,290, te zamen dus 49,167 zielen; hiervan bedragen de personen van het mannelyk geslacht 21,779 en die van het vrouwelyke 27,388, zoo dat deze de eerstgemelden in getal 5,609 overtreffen.

Opgemeld getal, verdeeld naar de onderscheidene godsdienstige gezindheden, levert den volgenden uitslag op: gereformeerden, 31,066; roomschgezinden, 13,396: jasenisten, 125; evangelisch-luterschen, 2,395; herstelde luterschen, 9; remonstranten, 133; mennonieten, 29; Hoogduitsche Joden, 1,846; Portugesche Joden, 137; niet genoemde gezindheden, 31.

Volgens vorenstaande telling, is de bevolking dezer stad en jurisdictie, sedert den jare 1796 met 9,323 zielen vermeerderd. Toen bedroeg dezelve 39,774; in 1809, 42,781; in 1815, 42,601; in 1819, 45, 628; in 1825, 47,652.

De provincien, welke de Birmans, by het laatste vredestraktaat hebben afgestaan, leveren eene opppervlakte van drie duizend vierkante mylen op, waarvan de bevolking op 133,000 inwoners wordt begroot, hetgeen slechts 44 zielen, per vierkante myl is; ten einde in deze ongelegenheid te voorzien, wordt de stad Amherst-Town gesticht. De eerste kolonisten, die dezelve zullen bewonen, zullen de grootste vryheden genieten.

Brugge, 16*den Jan.*—Men zal zich herinneren, dat er in der tyd is gemeld, dat de heer E. André, doctor te Brussel, de eer heeft gehad, Z. M. drie doofstom geboren kinderen voor te stellen, welken hy door eene kunstbewerking het gehoor had gegeven. Het lezen van dit artikel, deed by F. Maurus, bakkers-baas, te Brugge, de begeerte geboren worden, om, ware het mogelyk, zynen doofstommen zoon, het onwaardeerbaar genot van het gehoor en vervolgens van de spraak te bezorgen. Dadelyk schreef hy aan een zyner vrienden A. Tramasseur, diamantzettersknecht, te Brussel, deswege informatien in te winnen. Den 23sten ll. ontving hy van hem berigt, dat hy by den heer André, doctor, op de Nieuwe Graanmarkt, te Brussel, was geweest, de verzekering had bekomen, dat hy den jongen Maurus het gehoor zoude geven, en hy maar met zyn vader moest derwaarts komen. Vader Maurus, van vreugde als verrukt, vertrok den 24sten December, met zyn zoon naar Brussel; den 26sten had de kunstbewerking plaats, op het eerste oor, in minder dan vyf minuten, als wanneer hy reeds het tikken en slaan van een zakhorologie en het blaffen van een hondje, in eene naburige kamer, hoorde; op het andere oor duurde de bewerking nagenoeg een half uur, doordien men den jongen knaap, die door de voor hem nieuwe gewaarwording van het gehoor als vervoerd was, moeyelyk kon doen stil zitten. Alles gebeurde in tegenwoordigheid van den vader, die des anderen daags, den 27sten December, met zynen zoon reeds te Brugge terug was, ingenomen van dankbaarheid jegens den heer André, niet alleen voor het welgelukken zyner bewerking, maar ook voor zyne belangelooze handelwyze in het bepalen der belooning, als hebbende den toestand van Maurus, die slechts een handwerksman en vader van acht kinderen is, edelmoediglyk in aanmerking genomen.

Brussel, 30*sten Jan.*—Gedurende het jaar 1826 zyn, in het Groothertogdom Luxemburg, 25 wolven, 20 wolvinnen en 46 jonge wolven vernield geworden. Sedert den 1sten January 1827 heeft men wederom 6 wolven en 11 wolvinnen gedood. Deze dieren zyn grootendeels geveld in de omstreken van Wiltz en Neufchateau, met uitzondering van de jongen, waarvan de meesten in de nabyheid van Arlon gevangen zyn.

Haarlem, 14*den Feb.*—Naar men verneemt, is het wrak van de Wassenaar, waaruit men van tyd tot tyd zoo veel heeft geligt, als de gelegenheid toeliet, gisteren nacht uit een geslagen. Aan het strand te Wyk-aan-Zee en elders is eene menigte vaatwerk met leeftogt aangedreven, tot berging waarvan de noodige maatregelen zyn genomen.

De nieuwe hervormde kerk, de eerste, welke in het kanton Lucern gedoogd wordt, moet vóór Paaschen plegtig ingewyd en voor den hervormden eeredienst geopend worden. Behalve het geschenk van eenen zilveren beker, door den Koning van Pruissen aan die kerk vereerd, heeft Z. M. ook nog eene jaarlyksche som van 400 florynen, als bydrage tot het onderhoud voor den hervormden eeredienst te Lucern, geschonken. Het prinsdom Neuchatel geeft tot hetzelfde einde 150 florynen 's jaars.

Te Bazel, in Zwitserland, heeft zich een genootschap gevestigd ter herstelling en verbetering van den godsdienst en de zeden der Grieken. Dit genootschap zal 12 Grieksche knapen, van 9 tot 12 jaren, welke uit Marseille verwacht worden, tot onderwyzers opleiden. Deze kinderen waren meest slaven, welke los zyn gekocht. Indien zy de noodige bekwaamheden zullen hebben, zullen zy weder naar Griekenland gezonden worden, om aldaar scholen te stichten. Het genootschap heeft ook 6 Grieksche meisjes gevraagd; doch uit hoofde van de hooge lospryzen, welke de Turken voor dezelve eischen, heeft men nog geene meisjes kunnen bekomen.

Onder de vrouwen in het Saksische Ertsgebergte is een geweldige opstand uitgebarsten. Gelyk men weet, is in het Opper-Erts gebergte het kant maken schier de eenige tak van broodwinning, en men was derhalve op de Engelsche machines, met welke de kant, hoewel niet zoo duurzaam, maar fyner voor den halven prys kan geleverd worden, reeds lang verbitterd. Toen zich derhalve het gerucht verspreidde, dat zulk eene machine heimelyk uit Bohmischwiesenthal naar Oberwiesenthal gebragt was, trokken, op den 13 February, vrouwen, meisjes en kinderen met bylen en hooivorken naar het huis, schreeuwden ysclyk, scholden tegen de gendarmen en hielden niet op, vóór dat eenige der luidruchtigsten by den kop gegrepen waren. Nu echter verzamelden zich de kantmaaksters van Unterwiesenthal voor de gevangenis, en men kon haar niet dan door vrylating der gearresteerden tot bedaren krygen. De criminele regtbank te Schwarzenberg is thans met het onderzoek dezer zaak bezig.

Twee stukken eiken hout van het linieschip de Bellerophon, dat thans in een ponton veranderd is, en in welk schip Buonaparte naar Engeland is overgebragt, zyn onlangs aan Sir Robert Seppings (een der admiraals) gezonden. Het schynt, dat men er snuifdoozen van wil maken, welke aan de verschillende gekroonde hoofden van Europa zullen worden aangeboden.

Te Liverpool zyn tydingen van Calcutta ontvangen. Het hof van Ava, schoon de voorwaarden van het vredegedrag vervullende, toonde veel verbittering tegen alle zyne onderdanen, welke vriendschappelyke gevoelens jegens de Engelschen hadden doen blyken. Naauwelyks ontruimden deze eene plaats, of er werden op allen, die in betrekking tot hen gestaan hadden, zware boeten geheven, by wanbetaling van welke men aan de beboete personen, waaronder ook vrouwen waren, neus en ooren afsneed. Dit gedrag had zeer veel bezorgdheid doen ontstaan tegen het oogenblik, dat onze troepen het Birmezische Ryk geheel zouden verlaten, en de inwoners verhuisden in menigte naar de aan ons afgestane provincien.

OVERLEDEN—Op Vrydag den 8sten Juny ll. Mevrouw Anna Catharina Booisen, Deweduwe van B. J. Tobel, in den ouderdom van Negen en Zestig Jaren; nalatende een aantal Kinderen en Kleinkinderen.

Extract of a letter from Puerto Cabello, dated 1*st June* 1827.

"There are 9,000 troops at Cartagena, and general Bolivar will soon leave La Guayra accompanied by the British envoy, who proceeds with him to Bogota. The Fort San Carlos is entirely demolished, and all its guns and ammunitions carried to the Vigia; this is an old plan of the Liberator to prevent strong fortresses falling into the hands of any party. The castle of Carthagena will also be demolished—so that the strength of the country, will entirely depend on the people themselves without the aid of fortified places. Letters from Caracas, positively assure that the Liberator is determined to convoke the Grand National Convention, to reform the Constitution and give consistency to the Colombian Government: this done, and tranquillity will immediately prevail throughout the Republic. In fact, it is impossible to believe, how quiet this whole department is, and not less so the others, under the present government, which is little better than an anarchy. There is not the least apprehension of war or bloodshed; the President will no doubt redeem his name from the imputation of ambitious views, lately cast upon it."

FROM ST. THOMAS PAPERS.

MAY 23.

The Mail Boat with the First April Mail, arrived here yesterday;—the London papers received by this conveyance state that the Portuguese Rebels had been completely dispersed, those that entered Spain having been disarmed, and their chiefs about to be sent to France by the Spanish government.

The Spanish troops assembled near the frontiers of Portugal, are said to have evinced symptoms of discontent, and it was thought, would again declare for the Constitution.

MAY 26.

LONDON, April 17.

THE MINISTRY.

Definitive appointments have already taken place which necessarily preclude the return to office of Lord Eldon and the Duke of Wellington. The first and most important of these appointments is that of the master of the Rolls to the dignity of Lord Chancellor; the second is that of the Marquis of Anglesea to the Ordnance.

Among the reports of yesterday, it was stated, the Marquis of Hertford will be appointed to a high office in His Majesty's household, and raised to a Dukedom; that the Earl of Carlisle will go to Ireland as Lord Lieutonant of Ireland, and that the Marquis Wellesley and the Earl of Aberdeen will have Cabinet appointments. The Attorney-General is said to have expressed his intention to resign.

Earl Morley was amongst the visitors to Mr. Canning yesterday, at his residence in Downing-street.

Commander-in-Chief.—In the event of the Duke of Cambridge accepting the high and important office of Commander-in-Chief of the Army, it is expected that the Duke of Sussex will succeed his Royal Brother in the Government of the Kingdom of Hanover.

FROM THE '*EL CONSTITUTIONAL.*'

BOGOTA, APRIL 5.

By letters received by the last mail from Venezuela and Zulia, we learn that, by the orders of the Liberator, the Administration of *Hacienda* has put in force the most rigorous measures against those that were indebted to government. Several most respectable Merchants of La Guayra and Maracaybo have been arrested and put in prison, and their stores taken possession of, in consequence of not paying, on demand, that they owed to the State.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, APRIL 27.

From the Baltimore American, April 24.

Buenos Ayres and Brazil.—We stated yesterday, in general terms, the report brought by the brig Caledonia, that a severe action had been fought in the Province of Rio Grande, between the Buenos Ayrean and Brazilian armies, in which it was believed the latter was defeated. For the following additional information on this subject, we acknowledge ourselves indebted to the politeness of an intelligent citizen who came passenger in the Caledonia. He informs us that the Buenos Ayrean army, under the command of general Alvear, having thrown itself between the van of the Imperial army and Rio Grande, continued to advance towards that city as far as the walls of Jageron, which town it entered, paying due respect to the property and persons of the inhabitants. The Buenos Ayreans then made a diversion towards the city of Porto Allegro, (the capital of the province,) and after various efforts to engage the Imperalists, finally succeeded in bringing them to action on or about the 26th February. As it was expected that a general engagement would be decisive of the contest, and would in all probability involve consequences of the highest importance to both countries, the commanders of the two armies had established the highest degree of discipline of which their respective commands were susceptible. When the action commenced, the Buenos Ayrean army numbered about eight thousand men, principally mounted: that of the Brazilians about ten thousand men. The Brazilian general, aware of the powerful charge of the Buenos Ayrean cavalry, protected his centre and flanks by a large body of German Lancers. The encounter was furious and bloody, and the slaughter, consequently, great on both sides. The battle lasted, without intermission, until night separated the combatants.

The loss on both sides it is supposed is nearly equal; in all, about 5000 men, killed and wounded. The Brazilian *officials* claim the victory, but the people of Rio Grande seemed very doubtful on the subject; as, notwithstanding their attachment to the Emperor, (having a short time previous voluntarily presented him with $500,000) they did not evince any signs of joy or gratulation, either in their appearance or in the illumination of their houses. Of the further details of this battle it was impossible, at the time of leaving Rio Grande, to obtain any information—the official reports of the day not being entitled to any credit, and rumors being equally unsatisfactory.

MAY 12.

Paris, March 29.—The son of Napoleon has attained his sixteenth year; he is now of age. The captive of St. Helena left him by his will, along with the memory of a name which he will not bear, some articles of dress and furniture, the possession and use of which will probably not be interdicted him. These articles are, at present in the possession of M. Marchand, the Emperor's valet de chambre, who is about to proceed to Vienna, to deliver them into the hands of the Duke of Reichstadt. Before carrying away these precious objects, which announce the state of *dentuement* in which the man who once possessed one half of the world found himself at the moment of his death, M. Marchand permitted some friends to see these varitable robes, consecrated by glory and misfortune. Let us now describe the inheritance left by him, who once thought he should have been able to leave his family thrones and nations, and who has bequeathed to his son only some tattered garments—three uniforms—one of the National Guard, another of the Foot Grenadiers of the Imperial Guard, and the third of the Mounted Chasseurs of the Guard, each bearing the Grand Eagle of the Legion of Honour; a thread-bear black coat, made out of a surtout which the Emperor sometimes wore when he wished to quit the Tuilleries incog. (Napoleon, unwilling to be indebted to the English for materials to replenish his wardrobe, had his old clothes repaired and altered, and wore them until they became tattered;) a capot of green cloth with two rows of buttons.

This was the last garment the Emperor wore; he had it on the day he was forced to take his dead bed; an old hood (*chepran*) of a round and shallow shape, somewhat narrower at top than at bottom. A blue cloak, the collar embroidered with gold, which Napoleon wore on the field of battle; it was this cloak that covered him when laid out in state, and served a pall to his coffin when he was borne to the foot of the willow tree, the melancholy shade of which he loved so much. *Apropos*—of the bed of state upon which the Emperor lay surrounded by the courtiers of his misfortune, let us mention a fact but little known. The English garrison marched through the chamber of death; each soldier as he passed before the body gave the military salute, and the officers took the frozen hand of Buonaparte and pressed it respectfully; a sergeant who had with him his son, a child seven years of age, knelt down at the foot of the bed, and said, while the tears stood in his eyes—"My son, there lies what was Napoleon the Great!" To resume the list—a three cocked hat lined with green silk and padded; this, though in a very bad condition, has something extremely imposing; it is impossible not to imagine when you regard it, that you see the noble forehead of the hero under its little cockade, before which all the banners of Europe were lowered.—A gray capot, the texture of which is so used, that one fears to touch it. This article of Napoleon's dress is very curious; it appears the emperor attached a certain degree of importance to its possession; it in fact recalled to him many an extraordinary circumstance. He had it on when he quitted the Island of Elba; had traversed Russia with it; he had put it on at the battle of Lutzen, and also wore it Waterloo. A pair of silver spurs; two silver bottles to contain water for Napoleon's use, when he went to hunt; a silver telescope, wash-hand basin, and camp dressing case. The cordons and jewels of the Orders which the Emperor wore.

Two cases containing snuff-boxes, upon which were the portraits of the Princes of Napoleon's family, and of those of the house of Bourbon; amongst the latter were the portraits of the Countess of Provence, of Louis XVI. Marie Antoinette and the Duchess d'Angouleme. Several of these snuff-boxes had ancient medals set in them; that which the hero oftenest used had the head of Alexander the Great. A pouncet box filled with candied licorice. The alarm watch of Frederic the Great; Napoleon got it at Berlin, and had it always in his tent when with the army. A square time-piece (pendule) in gilded bronze, the only one which was at Longwood; a singular coincidence gives particular interest to this piece of clock work—*it stopped an hour before the death of the Emperor*—though it had been wound up a few hours before, and had never before stopped. It has never gone since, and at present marks the hour at which its movements ceased. Some articles for the toilette table, brushes, &c. Some old broken boots; as Napoleon was unwilling to wear boots of English manufacture, some of his companions of his exile had endeavoured to make others to replace those which were no longer fit for the Sovereign's use. A piece of the blood stained shirt which was around the body of the Emperor when it was opened. A locket containing some dark chesnut hair beginning to turn grey. Lastly, the beard and mustachios, which during the emperor's last illness, had grown an inch in length, and which M. Marchand cut off and preserved.

COLOMBIA.

Extract from the Lira of Caracas, dated the 4th May 1827.

FROM THE RAYO,

A paper published in the Capital of Magdalena, the insertion whereof we have deemed interesting.

"By the Mail from the Capital of Bogota, we have received the sad intelligence of the insurrection of the Colombian troops of the first auxiliary Division of Peru, against their chiefs—at the first moments we were led to believe that those worthy chiefs, forgetting the immense sacrifices which they had made at the shrine of their country, were aiming at a treason—but we can hardly describe our astonishment on ascertaining that nothing of the kind had occurred, and that this horrid deed, which covers with mourning the glory of the Peruvian liberating arms, has been published in the Extraordinary *Gaceta de Colombia* under an official head!! and solemnized by order of government with ringing of bells, at ten o'clock at night! Is it possible that the administration of Bogota, could have so far overleaped the bounds of modesty, as to dare insult in such a manner the morals—the honor—and the discipline of the Republican army, by sanctioning so shameful a proceeding? Is it possible that that body would endeavour to undermine obedience and subordination by a measure which incites the rest of the army to a similar act? This and no other has undoubtedly been the object of that administration, by publishing and approving a mutiny, which nothing can justify, unless a plot were formed to give over the country to the enemy—this however could never be attributed to meritorious men who have filled their native soil with glory.

What has been the object of that punishable and scandalous sedition which has been the leading motive to it? and who the agent, that by so doing has endeavoured to darken that glory which his want of valor did not permit him to ascend to? We shall briefly assert it: The tumultuary head of the administration of Bogota, who strives, tho' ineffectually to stain the reputation of the Liberator!!

It is publicly said, that to stir up that revolution, five hundred thousand dollars have been remitted from Bogota to San Buenaventura in gold bars, part of what had been taken from Cartagena to that capital by lieutenant colonel Diego Iugo, and deposited in the Secretary's office of the Treasury, and which on the arrival of the Liberator were withheld from His Excellency's knowledge, in order to prevent his disposing thereof to the benefit of the public—the same being destined to raise parties among the people—bribe the troops and the members of Congress—and other purposes similar to the insurrection of Lima. You are detected traitors!!

That atrocious conduct of the administration of Bogota has created among this people, feelings of indignation—a desire to vengeance—and hatred and execration towards those wretches, who compromise the national honor—whose aim is to reduce the Republic to a volcano—who wish to destroy the glory of the Liberator, and erect their power on the ruins of the country.

The resignation of the Liberator has also given vigor to the wickedness of the plotters—and we know that measures are taken in Bogota to seduce the Representatives and the Senators, who are still there, to admit the same, and decline that, which the Vice President Santander intended to lay before Congress.

We cannot believe this shall ever be the case—should however the Members of Congress be so weak-minded as to admit the resignation of the Father of the Country, we foresee that the people of Colombia shall rise in mass and with the thunderbolts, forged by their dreadful hands, strike that laboratory of iniquities—the baleful administration of Bogota.

Driven to that extremity, what remedy should be applied to such evils? The Liberator should grasp the reins of government—he should fly to fill the high station to which the people have unanimously invited him—and rescue the country once more from the horrors of anarchy, in which she is dragged with violence by the perversity of the corrupted—deceitful and insidious men of the administration whom he unfortunately has left with us.

The Liberator is the President of the Republic—in every angle of which, he is legally authorized to dictate his orders to the Secretaries and direct Colombia in the present storm. Never was his presence more necessary and never could he with less propriety withhold from her his talents—his influence and his wisdom.

As for the insinuations of that body regarding the worthy military of this department, we dare to aver, that, far from uttering a single expression even indirectly, against the Hero of Colombia—the immortal Bolivar—who has led them to glory and given them a country and liberty—they will rather march a thousand times to chastise those criminal, who under the plea of defending a constitution which the majority of the people wishes to reform, kindle the fire of anarchy;—their fascinating letters—those incendious anonymous writings—and the reimpression ordered to be made of the documents connected with the insurrection of Lima, shall have no effect. In vain they will attempt to corrupt the faith of the Magdalena towards good order and public weal—and towards her Liberator—the only individual able to save the country in the state of division, in which, during his absence, the intrigues and craftiness of the administration have plunged her.

Come then Bolivar among us—assume the command and rely on the adhesion of the Magdalena in mass.

Extract from the Lira, dated Caracas 11th May 1827.

FROM THE JAMAICA COURANT OF THE 14TH FEBRUARY.

CAPTURE OF A SPANISH VESSEL OF WAR.

By Commodore Owen, we have received the following communication:—He sailed on the 10th ult. in company with the Scylla, of 18 guns, captain Hobson, steering, their course towards Havannah—after two hours sailing they fell in with a sloop of war mounting 22 guns, navigating under Spanish colours—the Scylla fired a gun at the larboard side as a signal for the sloop of war to heave to—this was replied by a grape shot and a contest soon commenced between the two vessels, which lasted ten minutes, when the Spanish vessel struck her colours and was taken possession of by the Scylla—on board the Scylla there were several wounded and one dead—captain Hobson has sent captain Symmonet to Jamaica.

Extract from the Telegraph of Zulia of the 22d April 1827.

FROM THE GACETA DE COLOMBIA.

As Colombians we congratulate ourselves, on beholding the Kingdom of the Netherlands in unequivocal intercourse with the Republic of Colombia. As soon as a government appoints public agents duly qualified near another government, it evinces an acknowledgement of the sovereignty of the people near whose government that agent is commissioned, to sustain the rights of that, which he represents. The sovereignty of Colombia is acknowledged by the King of the Netherlands, the illustrious offspring of the Liberator of Holland. Our government did not lose sight of the necessity of sending a Colombian Minister to that court.—The Commercial intercourse which naturally exists between the two countries, made such a step indispensable moreso after the mission of Mr. Stuers, which has rendered it a point of duty on our part. Hence we had already fixed our choice on the individual who was to represent our government in Holland—but the political events which have agitated the Republic have checked our operations and the same shall be differed until the clouds of disturbances have gone by.

Extract from the Reconciliador, dated Caracas April 24, 1827.

LEGATION OF THE UNITED STATES.

BOGOTA, 15TH MARCH 1827.

To His Excellency the President Liberator, &c. &c. &c.

EXCELLENCY!—As the organ of my government I have the honor to address Your Excellency—Your Excellency is no doubt acquainted with the events which have taken place in Peru—that nation created by Your Excellency alone, and which Your Excellency has left in the enjoyment of peace, when Your Excellency was called to Colombia to repress with your moral influence the passions of the malecontents in Venezuela. Permit me sir, as the representative of the Republic of Washington to entreat Your Excellency to return to Bogota, the Capital of Colombia, in order to save the country—without Your Excellency *all is lost*—the three nations—Colombia, Peru and Bolivia, which your Excellency alone has raised as it were, from the dust, shall ere long be reduced to their primitive obscurity if Your Excellency withhold your assistance from them.

I have the honor to be Your Excellency's admirer and obedient servant

BEAUFORT T. WATTS.